

Sygnatura akt IX Cupr 315/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 02-10-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Piotr Łuczak

Protokolant:Miroslaw Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 02-10-2014 r. we W.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W.

przeciwko A. W. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygnatura akt IX Cupr 315/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. we W. w pozwie z dnia 24 lipca 2013 r. wniosła o zasądzenie od pozwanej A. W. (2) na swoją rzecz kwoty 490 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Strona powodowa w uzasadnieniu pozwu podniosła, że pierwotny wierzyciel (...) (poprzednia firma: (...)) S.A. we W.w ramach świadczenia usług telekomunikacyjnych, zawarł z pozwaną umowę o świadczenie usługi (...), w ramach której pierwotny wierzyciel zobowiązał się do świadczenia usługi abonamentu telefonicznego, a pozwana zobowiązana była za nią zapłacić zgodnie z umową, regulaminem i cennikiem stanowiącym załączniki do umowy i integralną jej część. Pozwanej została przyznana ulga związana z zawarciem umowy na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. Pozwana złożyła oświadczenie o rezygnacji z umowy po terminie 10 dni na odstąpienie od umowy wynikającym z art. 10 Ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny z dnia 2 marca 2000r. (Dz.U. 2000 Nr 22 poz. 271). Zgodnie z § 8 ust. 2 regulaminu wykonywania usługi została naliczona jednorazowa opłata wyrównawcza, wyliczona jako różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony, a opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu, proporcjonalnie do czasu pozostającego do zakończenia trwania umowy oraz zsumowana z opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony, w wysokości 490 zł z terminem płatności 23 stycznia 2013r.

W dniu 1 sierpnia 2012r. wierzyciel pierwotny (...) S.A. we W. dokonał przelewu przysługującej mu od pozwanej wierzytelności na rzecz strony powodowej. Wezwanie do zapłaty kierowane do pozwanego pozostało bezskuteczne.

Nakazem zapłaty z dnia 8 sierpnia 2013 r. tut. Sąd w postępowaniu upominawczym, sygn. akt IX Nc 1330/13, uwzględnił powództwo w całości.

Pozwana zaskarżyła powyższy nakaz zapłaty w całości, wnosząc o oddalenie powództwa. Zaprzeczyła, aby podpisała umowę z firmą (...) S.A. Zarzuciła, że podpis na tej umowie jest sfałszowany, a w sprawie tej dochodzenie prowadzi Prokuratura Rejonowa W..

W piśmie z dnia 30 czerwca 2014 strona powodowa oświadczyła, że cofa pozew w niniejszej sprawie.

Na rozprawie w dniu 2 października 2014r. Sąd uznał na podstawie art. 203 § 4 cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie za niedopuszczalne jako sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 sierpnia 2012 r. zawarta została pomiędzy (...) S.A. we W. (Cedent) a (...) Sp. z o.o. (Cesjonariusz) umowa przelewu wierzytelności. Cedent oświadczył, iż przysługują mu wierzytelności w wysokości oraz wobec dłużników wskazanych w załączniku nr 1 do umowy. W dalszej części wskazano, iż cedent przelewa na cesjonariusza wierzytelności, zaś cesjonariusz przedmiotowe wierzytelności przyjmuje.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności nr (...) - k. 10-11

W dniu 30 października 2012 r. pomiędzy (...) S.A. we W., a pozwaną zawarta została umowa o świadczenie usługi (...) (...). Załącznikiem do umowy był między innymi Regulamin wykonywania usługi abonament telefoniczny przez (...) S.A.

Dowód: umowa o świadczenie usługi (...) z załącznikiem – k. 13-15

regulamin wykonywania usługi abonament telefoniczny przez (...) S.A. - k. 16-17

Na skutek zawiadomienia pozwanej z dnia 27 grudnia 2012 r. prowadzone jest dochodzenie w sprawie sfałszowania w okresie od 29.10.2012 r. do 30.10.2012r. przez nieznaną osobę o świadczenie usług zawartych pomiędzy (...) S.A., między innymi z pozwaną, poprzez podrobienie na umowie podpisu A. W. (1). W dniu 28 czerwca 2013 r. sprawa została przekazana do Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu, Wydział VI ds. Przestępczości (...).

Dowód: dokumenty udostępnione przez Prokuraturę Rejonową W.

W dniu 9 stycznia 2013 r. spółka (...) S.A. wystawiła przeciwko pozwanej notę obciążeniową na kwotę 490 zł z tytułu opłaty wyrównawczej za rozwiązanie umowy.

Dowód: nota obciążeniowa, k.18

(...) S.A. (dawna (...) S.A.) oraz (...) Sp. z o.o. we W. sporządziły pisma, w których zawiadamiano pozwaną o sprzedaży wierzytelności.

Dowód: zawiadomienia - k. 19-20

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w niniejszej sprawie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiada art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są przedstawiać dowody i art. 232 k.p.c., według którego strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z jakich wywodzą skutki prawne.

Podstawą ustaleń poczynionych w niniejszym postępowaniu, były dokumenty przedstawione przez stronę powodową oraz pozwaną. Wskazać w tym miejscu należy, że strona powodowa nie załączyła wszystkich dokumentów, na które

powoływała się w treści pozwu. Strona powodowa, która legitymację procesową w niniejszej sprawie wywodziła z faktu nabycia wierzytelności wobec pozwanej od poprzedniego wierzyciela, z którym zawarła ona umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w pierwszej kolejności powinna była wykazać fakt przejścia wierzytelności zgodnie z ważnie i skutecznie zawartą umową cesji. Tym samym, ciężar dowodowy co do tego faktu spoczywał na stronie powodowej a nie na pozwanej. Jeśli zatem, zgodnie z umową cesji, indywidualizacja wierzytelności w zakresie podmiotowym i przedmiotowym następowała w załączniku do umowy, to złożenie tego załącznika procesowo obciążało powoda. Powód dołączył do pozwu jedynie umowę przelewu wierzytelności, mającą charakter umowy generalnej, ramowej. Indywidualizacja wierzytelności będących jej przedmiotem, pod względem podmiotowym i przedmiotowym, miała nastąpić w załączniku do umowy. Powód złożył do akt sprawy jedynie kserokopię wydruku z listy zawierającej dane osobowe wielu osób, w tym pozwanej. Dokument ten został parafowany przez dwie osoby o nieznanym tożsamości. Trudno zatem uznać, że jest to w pełni wartościowy dowód, na okoliczność tego, że złożony wydruk był załącznikiem do umowy, indywidualizującym wierzytelności będące przedmiotem przelewu.

Już chociażby z tego względu należało stwierdzić, że podstawowa okoliczność, mająca w niniejszej sprawie istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, a mianowicie fakt nabycia wierzytelności od pierwotnego wierzyciela, nie została w niniejszej sprawie wykazana.

Przede wszystkim jednak, Sąd stwierdził jednak - pomijając kwestię braku w pełni wartościowego dowodowo dokumentu na okoliczność sporządzenia załącznika do umowy cesji - że powódka nie wykazała przejścia wierzytelności wobec pozwanej z innych względów.

Analiza dołączonych do pozwu dokumentów prowadzi bowiem do wniosku, że sama umowa przelewu wierzytelności z dnia 1 sierpnia 2012 r. została zawarta wcześniej, aniżeli umowa z pozwaną, z której to wynikać miała wierzytelność będąca przedmiotem cesji. Sąd miał na uwadze to, że aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób oznaczona, zindywidualizowana – poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność (zob. J. Mojak [w:] Kodeks cywilny. Komentarz, t. II, pod red. K. Pietrzykowskiego, Warszawa 2009, s. 135; K. Zagrobelny [w:] Kodeks cywilny. Komentarz, pod red. E. Gniewka, s. 918).

Tymczasem w rozpoznawanej sprawie ten wymóg nie został spełniony. Cedent w umowie przelewu powołał się jedynie na wierzytelność określoną w załączniku nr 1, którego strona powodowa nie złożyła. Strona powodowa powoływała się również na sporządzoną w dniu 9 stycznia 2013 r. notę obciążeniową nr (...), którą to pierwotny wierzyciel miał skorzystać ze swojego prawa do żądania od pozwanej zapłaty kary umownej zgodnie z treścią łączącego strony stosunku obligacyjnego. Strona powodowa złożyła przy tym jedynie pismo z treścią noty, nie zawierający podpisu, a więc nie stanowiący dokumentu prywatnego. Złożone pismo, nie stanowiło ono wiarygodnego dowodu na powstanie dochodzonej wierzytelności. Tym samym na podstawie złożonych dokumentów nie sposób zatem ustalić, jakie wierzytelności były objęte przelewem. Zaznaczyć ponadto należy, że umowa przelewu wierzytelności sporządzona została w dniu 1 sierpnia 2012 r., a umowa o świadczenie usług z pozwaną została zawarta w dniu 30 października 2012 r. Tym samym umowa cesji została sporządzona nie tylko przed dniem powstania skonkretyzowanego świadczenia po stronie pozwanej, którego powstanie również nie zostało wykazane, ale już nawet przed samym powstaniem stosunku zobowiązaniowego, mającego być podstawą naliczenia dochodzonej kary umownej. Pozwana w chwili zawarcia umowy przelewu wierzytelności, nie była zatem dłużnikiem pierwotnego wierzyciela w zakresie obowiązku zapłaty kary umownej, ani nawet nie była stroną stosunku prawnego łączącego go ze zbywcą wierzytelności. Tym samym, stwierdzić należy, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności, na którą powołuje się strona powodowa, nawet gdyby strona powodowa przedłożyła w odpowiedniej formie wymagany załącznik nr 1, nie mogłoby dojść do skutecznego przejścia na powodową spółkę wierzytelności wobec pozwanej, której dochodzi ona w niniejszej sprawie. Wierzytelność ta nie istniała bowiem w chwili zawarcia umowy przelewu. Sąd miał na uwadze, że orzecznictwo sądowe dopuszcza możliwość skutecznego przelewu wierzytelności przyszłej (zob. wyr. SN z 30.01.2003 r., V CKN 345/01, OSN 2004, Nr 4, poz. 65; wyr. SN z 20.02.2008 r., II CSK 445/07, OSN 2009, Nr 5, poz. 72; wyr. SN z 4.03.2010 r., I CSK 439/09, Legalis), co nie wyłącza jednak na tyle precyzyjnego ustalenia jej przedmiotu, aby było możliwe dostateczne zindywidualizowanie wierzytelności już po jej powstaniu, w celu ustalenia, czy była ona przedmiotem

przelewu. W takim przypadku mówi się również o dopuszczalności przelewu ekspektatywy wierzytelności. W rozpoznawanej sprawie, w umowie przelewu wierzytelności z dnia 1 sierpnia 2012 r. wierzyciel wyraźnie oświadczył, że przysługują mu wierzytelności w wysokości i wobec dłużników wskazanych w załączniku do umowy, co zdaniem Sądu oznacza dobitnie i jednoznacznie, że przedmiotem przelewu - zgodnie z wyraźnie wyartykułowaną wolą stron - były wierzytelności istniejące w chwili zawarcia umowy. Skoro, jak już zostało powiedziane, wierzytelność wobec pozwanego nie istniała w tym momencie, powódka nie mogła wierzytelności tej nabyć na podstawie umowy przelewu dołączonej do pozwu.

Konkludując, należy stwierdzić, iż strona powodowa w świetle przytoczonych okoliczności nie wykazała swej legitymacji czynnej w niniejszym postępowaniu. Legitymacja procesowa bowiem to uprawnienie wypływające z prawa materialnego (konkretnego stosunku prawnego) do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu konkretnemu podmiotowi (tak H. Pietrkowski, *Metodyka pracy sędziego w sprawach cywilnych*, wyd.4 LexisNexis 2009, s. 126). Podkreślenia jeszcze wymaga, iż Sąd zobowiązany jest oceniać istnienie legitymacji procesowej z urzędu orzekając co do istoty sprawy.

Ze względu na stwierdzenie podstaw do oddalenia powództwa, wobec niewykazania legitymacji powoda, w ocenie Sądu przeprowadzenie dowodów na okoliczność sfalszowania podpisu pozwanej na umowie, zmierzałoby jedynie do przewlekania postępowania. Fakt ten zostanie bowiem w sposób wiążący ustalony w toku postępowania karnego, a dla potrzeb niniejszego postępowania wystarczające jest ustalenie, że powód nie wykazał w sposób należyty faktu nabycia wierzytelności wynikającej z tej umowy, a to nabywca wierzytelności jest co do tych okoliczności obciążony obowiązkiem dowodowym (art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c.)

Ponadto, ze względu na niejasne okoliczności zawarcia umowy przelewu wierzytelności oraz fakt toczącego się postępowania karnego w sprawie sfalszowania podpisu na umowie, Sąd stwierdził, że niedopuszczalne jest cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie. Okoliczności niniejszej sprawy wskazują bowiem na to, że cofnięcie pozwu jest co najmniej sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, o ile nie sprzeczne z prawem (art. 203 § 4 k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.